

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 726/2019
05.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дарка Благојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 29/18 од 27.02.2019. године и Кв 409/19 од 10.04.2019. године у седници већа одржаној дана 05.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу К 29/18 од 27.02.2019. године и Кв 409/19 од 10.04.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу К 29/18 од 27.02.2019. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића за накнаду трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Нишу Кв 409/19 од 10.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дарко Благојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ст.3, 4. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и другостепено решење преиначи, тако што ће уважити жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења за исплату трошкова поступка у износу од 52.696,10 динара, за састав поднеска у износу од 16.500,00 динара, трошкова за састав две жалбе у износу од по 66.000,00 динара, као и трошкове за састав захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком

јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа, размотрио списе предмета са решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног АА, неосновано у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 266. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног суда у Нишу К 29/18 од 10.05.2018. године, према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, те да је истим решењем окривљени обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 52.696,10 динара, који трошкови су настали пред Основним јавним тужилаштвом у Нишу (трошкови вештачења од стране комисије вештака Специјалне болнице Горња Топоница и вештачења од стране др ББ од 19.06.2017. године). Виши суд у Нишу одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења је донео решење Кж2 148/18 од 07.09.2018. године којим је укинуо првостепено решење у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и паушала, док је у преосталом делу наведено решење остало неизмењено. Након тога Основни суд у Нишу је решењем К 29/18 од 15.01.2019. године окривљеног АА ослободио од дужности накнаде трошкова кривичног поступка који су настали пред Основним јавним тужилаштвом у Нишу у износу од 52.696,10 динара и судског паушала у износу од 5.000,00 динара, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Бранилац окривљеног, адвокат Ђура Благојевић, је у поднеску од 18.02.2019. године истакао захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који су опредељени у износу од 52.696,10 динара затим за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара као и за састав захтева за накнаду трошкова у износу од 16.500,00 динара, који захтев је решењем Основног суда у Нишу К 29/18 од 27.02.2019. године одбијен као неоснован.

Другостепено веће Основног суда у Нишу је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења донео решење Кв 409/19 од 10.04.2019. године којим је жалба одбијена као неоснована.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако

је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведене одредбе Законика о кривичном поступку, и да у конкретном случају кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, то нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Ђура Благојевић, окривљеном АА није био постављен као бранилац по службеној дужности (у ком случају би, евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава само ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, то је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка. Ово стога јер између окривљеног и његовог браниоца као и између заступаног лица и његовог пуномоћника, постоји уговорни однос на основу којег се једна страна обавезује да пружи захтеване правне услуге, а друга страна да ове услуге плати.

Имајући у виду наведено као и то да су решењем Основног суда у Нишу К 29/18 од 15.01.2019. године, опредељени трошкови кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда, то не постоји законска могућност да награда и нужни издаци изабраног браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића, буду исплаћени из буџетских средстава суда.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић